

Samen een muzikaal verhaal schrijven

MARJOLIJN CLIJSTERS

Met passie voor de klas staan. Dat wenst COC elke leraar toe. Brandpunt trok naar STAP, de stedelijke academie voor podiumkunsten Adriaan Willaert in Roeselare, voor een gesprek met Joke Debel. Ongetwijfeld een passionele leraar gitaar en samenspel, die haar job doorheen de jaren enorm heeft zien veranderen, maar de goesting om les te geven nooit verloren is.

Ik mocht beginnen met gitaar op mijn twaalfde. Eindelijk! Mijn ouders zagen het niet echt zitten dat ik muziek wilde spelen. Ze hadden liever dat ik buiten speelde dan dat ik veel binnen zat te oefenen. Maar ik was zo gemotiveerd en bleef volharden, dat ze uiteindelijk toegaven. Want gitaar spelen was wat ik wou.' 'Ik speelde zo graag, ging met veel plezier naar de les en vond het geweldig om les te krijgen van een leraar die op dat moment alleen oog had voor jou en jou dingen aanleerde. Na een paar jaar wist ik dat ook ik dat wilde doen, gitaar blijven spelen en de kennis die ik zelf had opgedaan doorgeven aan anderen. In mijn familie werkt bijna iedereen in onderwijs, dus het willen onderwijzen zit in de genen.' 'Wat ik boeiend vind aan mijn job als leraar is dat ik een leerling, jong of oud, gedurende maximaal negen jaar mag meenemen in een muzikaal verhaal. Dat je die leerling begeleidt, dat je erbij kan zijn bij de hoogtepunten, maar ook de onvermijdelijke dieptepunten. Wat heel interessant is in het deeltijds kunstonderwijs, is dat wij in kleine groepjes werken van maximum vier kinderen per uur en zo individueel onderricht kunnen bieden. Dat is ook nodig. Het creatieve laten ontluiken, kan je alleen maar als je met die persoon bezig bent. Iedereen is anders. Je moet iedereen leren kennen, de sterktes ontdekken en die naar boven laten komen.'

GEEN EILAND

Joke staat ondertussen 34 jaar in het vak en heeft het deeltijds kunstonderwijs sterk zien veranderen in de loop van haar carrière: 'Toen ik pas begon op de academie, kwam ik toe, nam ik mijn register, tekende ik in, ging ik naar mijn klas, gaf ik les en ging ik weer naar huis. Maar nu is daar echt geen sprake meer van. Wij zitten niet meer op een eilandje zoals vroeger. Dat komt omdat we nu naast onze klas ook werken in vakgroepen, we hebben de leraaradviezenraad, gemeenschappelijke vakoverschrijdende projecten. Dat is een enorm verschil met het

begin van mijn carrière. Ik ervaar het als heel positief en verrijkend.'

DE KRACHT VAN ONDERHANDELING

Vanaf dag 1 als leraar was Joke lid van COC. En ook daarin is ze gepassioneerd, als lid en als vakbondsafgevaardigde. 'Het is tegenwoordig niet eenvoudig om stand te houden, want vakorganisaties krijgen veel kritiek. Toch vind ik het heel belangrijk dat we blijven strijden voor dat onderhandelingsmodel, dat zeer waardevol en democratisch is. Als beslissingen genomen worden aan één kant van de tafel en niet gedragen worden door de andere kant van de tafel, dan werkt dat volgens mij niet. Echte dialoog en echte onderhandelingen vormen de basis van een democratie. En daar geloof ik rotsvast in.'

JE MOET
IEDEREEN
LEREN KENNEN,
DE STERKTES
ONTDEKKEN
EN DIE NAAR
BOVEN LATEN
KOMEN.

Bekijk ook zeker het filmpje van ons interview met Joke op onze facebookpagina

 www.facebook.com/COConderwijs/ of op onze website www.coc.be. En deel het met je collega's! Samen staan we sterk voor onderwijs!